

РЕШЕНИЕ

№ 18261

гр. София, 30.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3367** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 от Закон за марките и географските означения (ЗМГО), вр. чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на управителя на „Шпалир“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Л. К., срещу Решение № РС-15-1/22.01.2024 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, с което на основание чл.76, ал.7, т.2 вр.чл.35, ал.1, т.1 вр.чл.21 от ЗМГО е отменена регистрацията на марка с рег.№ 88137 за всички стоки и услуги в класовете 8, 14, 16, 18, 25, 33, 35 и 43 на МКСУ, за които е регистрацията.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореният акт е постановен при противоречие на изложеното в обстоятелствената му част и формираните заключения, че не било доказано, че собственикът на фигуративната търговска марка рег. № 88137 е извършвал продажба на стоки и услуги през периода 10.06.2017 г.-10.06.2022 г. Необосновани били направените изводи, че представените като доказателства за използването на ТМ договори и споразумения не доказвали реалното използване на марката. Именно в договора се съдържа достатъчна индивидуализация на предлаганите стоки, каквато липсвала в издадените платежни документи. Не било взето предвид и обстоятелството, че на 18.03.2023 г. на основание чл.65, ал.1 от ЗМГО било вписано подновяване на регистрацията за срок до 12.04.2033 г., което също доказвало ползване на търговската марка.

По изложените съображения се отправя искане към съда оспореният акт да бъде отменен и да бъде постановено ново решение по същество на спора, с което да се

отхвърли искането за отмяна на регистрацията на фигуративна търговска марка с рег.№ 88137 за всички стоки и услуги в класовете 8, 14, 16, 18, 25, 33, 35 и 43 на МКСУ.

В съдебното заседание, проведено по делото жалбоподателят, редовно призован, се представлява от пълномощника си –адв.К., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. В подробни писмени бележки по делото излага доводи за неправилността на фактическите и правни изводи на административния орган. Претендира присъждане на сторените от доверителя ѝ разноски, за които представя списък.

Ответникът – Председателят на Патентното ведомство, се представлява от юрк. Г., който намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. В условията на алтернативност, ако съдът прецени, че в случая са налице достатъчно доказателства за използване на процесната търговска марка, отправя молба към съда, на основание чл.84, ал.5 от ЗМГО да не бъдат присъждани разноски в тежест на административния орган. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Сдружение Български национален съюз „Христо Луков“, редовно призована, се представлява от адв.Т., който счита жалбата за неоснователна и моли съда същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира разноски.

Административен съд – София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Дружеството –жалбоподател „Шпалир“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Средец“, [улица] , ет.3 е притежател на атакуваната марка с рег. № рег.№ 88137, като марката е заявена на 12.04.2013 г., регистрирана е на 11.04.2014 г. и е със срок на действие до 12.04.2023 г.

На 18.03.2023 г. на основание чл.65, ал.1 от ЗМГО било вписано подновяване на регистрацията за срок до 12.04.2033 г.

Марката е регистрирана за следните стоки и услуги от класове 8, 14, 16, 18, 25, 33, 35 и 43 на МКСУ: клас 8 – ръчни, ръчно задвиждани инструменти и сечива; ножарски изделия и прибори за хранене; хладни оръжия; бръснари; абразивни пили; апарати за татиуровки и др., клас 14– благородни метали и техните сплави и изделия от благородни метали или с такова покритие; бижутерия, скъпоценни камъни, часовници и хронометрични уреди; амулети и др., клас 16 – хартия, картон и стоки от тези материали, които не са включени в други класове; печатни произведения; материали за подвързия на книги; фотографии; канциларски принадлежности и др., клас 18–кожа и имитация на кожа и стоки от тези материали, които не са включени в други класове; необработени кожи; куфари и пътни чанти; чадъри и слънчобрани и др., клас 25 – облекло, обувки, шапки, анорак, балтони, бански, бельо, боти, ботуши и др., клас 33 – алкохолни напитки (с изключение на бира); алкохолни екстракти и есенции и др, клас 35–реклама; управление на търговски сделки; търговска администрация; административна дейност; абониране за вестници и телекомуникационни услуги и др., клас 43 – ресторантьорство; временно настаняване; ваканционни лагери; детски ясли; домове за възрастни хора; закусвални; кафенета; мотели и др. Библиографските данни за марката включват и изображение, което

представлява фигуративен елемент, без словен надпис, аналогичен с розетата от Плиска (един от символите в бита и вярванията на древните българи).

Производството пред административния орган е започнало по искане за отмяна на регистрация на марка с вх. № ВГ/Н/2013/127764-1/10.06.2022 г. от Сдружение Български национален съюз „Христо Луков“ за отмяна на регистрацията на марка с рег. № 88137, фигуративна, без словен елемент. Искането е подадено на основание чл. 35, ал. 1, т. 1, вр. чл. 21 от Закона за марките и географските означения и е насочено срещу всички стоки и/или услуги, за които марката е регистрирана. Мотивите са, че марката не се използва за всички стоки и услуги в продължение на пет години от регистрацията ѝ, без да е налице основателна причина за неизползването ѝ.

След спазена процедура по размяна на книжа и предоставено право на възражение и допълнителни становища на страните, органът е приел следното:

От датата на регистрация на процесната марка – 11.04.2014 г., до датата на подаване на искането за отмяна на регистрацията – 10.06.2022 г., са изминали повече от пет години, поради което е налице правната възможност за атакуване на марката на посоченото в искането основание. Периодът, в който трябва да се установи реалното ѝ използване, обхваща петте години предшестващи датата на подаване на искането за отмяна, в конкретния случай това е периодът 10.06.2017 г.-10.06.2022 г.

От представените доказателства – договор за отложено плащане от 15.12.2021 г., ведно с приложен приемо-предавателен протокол и споразумение от 12.03.2018 г. се установява, че маркопритежателят е доставял артикули с „розетата от Плиска“ на трети лица – дружествата „МИКС-Х“ ЕООД и „АРТИКОС“ ООД. В договорите е упоменато, че третите лица имат право да разпространяват артикулите на маркопритежателя. В договора от 15.12.2021 г. е указано място на продажба – бензиностанции на ОМВ на територията на Република България, а в споразумение от 12.03.2018 г. е уговорено, че третото лице има право да поставя знака върху произведени от последния бижута, рекламни материални и облекла (т.е. преотстъпено е и правото на производство със знака на маркопритежателя, както и тяхното разпространение). Видно от представените договори – същите са срочни. Договорът от 15.12.2021 г. е сключен за срок от 12 месеца (чл.2), а Споразумението от 12.03.2018 г. за срок от 2 (две) години от датата на подписването му (чл.3). Не са представени данни за удължаване на срока на действие на посочените по –горе договор и споразумение.

Видно от представения договор за отложено плащане от 15.12.2021 г. и приложения приемо-предавателен протокол от 17.12.2021 г. „ШПАЛИР“ ЕООД (като доставчик) е предоставил общо 300 (триста) броя сувенири с „розета“ на дружеството „МИКС-Х“ ЕООД (като клиент), като последното се задължава да ги разпространява в бензиностанциите на ОМВ, т.е. следвало е продуктите да се разпространяват на територията на цялата страна. Съгласно договора клиентът издава фактура за текущия месец на база извършени продажби от предходния месец и превежда сума на доставчика. Маркопритежателят не е представил фактури, банкови извлечения и/или справки за извършени продажби. Не е ясно дали самите продукти са достигали до крайните потребители чрез излагането им за продажба в бензиностанции на ОМВ. Също така не може да се установи дали въпросните продукти са разпространявани със знака на маркопритежателя във вида, в който е регистрирана марката или със сходен знак, за да може да се презюмира използването ѝ.

От текста на приложеното споразумение от 12.03.2018 г. се установява, че

дружеството „АРТИКОС“ ООД се задължава ежемесечно да предава на маркопритежателя 50 (петдесет) броя от произведените от първия бижута, рекламни материали и облекла. В конкретния случай няма представен приемо-предавателен протокол и/или опис на предадени от „АРТИКОС“ ООД на „ШПАЛИР“ ЕООД продукти, означени със знака.

На следващо място, от маркопритежателя е представен снимков материал, от който е видно, че знакът е използван и е поставен на суитчъри, шапки, знамена с цветовете на българския триколюор, раници, блузи, сувенири, канцеларски материали (папки, химикалки), посуда (вилници, лъжици, джобни ножчета) и др. Знакът е използван и във връзка с организирани мероприятия – спортни събития/състезания, семинари и конкурси. Безспорно е видимото поставяне на знака във вида или сходен на този, в който е регистрирана марката върху посочените стоки и провеждани събития. От така представения снимков материал, обаче не може да се установи дали същият е относим към изследвания релевантен период от време 10.06.2017 г. – 10.06.2022 г. или не, т.е. какъв е периодът и срокът на представянето му.

Административният орган е обосновал извод, че доказателства, представени без означение на дата, може да се вземат предвид в контекста на цялостната оценка и следва да се изследват в комбинация с други доказателства, които са представени от страната с посочване на дата. В процесния случай е невъзможно да бъде определена дата, към която да бъде отнесен снимковия материал, нито да се обвърже с текста на представените документи– договор и споразумение. Не е ясно дори дали посочените събития, на които са визуализирани определени стоки, са се провеждали на територията на Република България.

По –нататък, административният орган е обсъдил цитираните във възражението на маркопритежателя и представени два сигнала до Патентно ведомство и два сигнала до Районна прокуратура – [населено място], съдържащи оплакване, че са нарушени правата на маркопритежателя относно регистрираната марка с рег. № 88137, фигуративна, без словен елемент. Приел е, че нарушенията, визирани от „ШПАЛИР“ ЕООД осъществяват състава на чл. 127, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 13, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, като посочените субекти Сдружение „Български национален съюз „Еделвайс“ и дружеството „Сияна Арт“ ЕООД използват в търговската си дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 2 във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, като предлагат за продажба стоки със знака на фигуративната търговска марка, без разрешението на маркопритежателя „ШПАЛИР“ ЕООД. Видно е, че сигналите са относими към релевантния период, но същите не доказват реално използване на знака от маркопритежателя през този период, а осъществяване на фактическия състав на чл. 13, ал. 1 и ал. 2 от ЗМГО, касаещ предлагане за продажба на стоки, означени със знаци, сходни или идентични на регистрираната марка, без дадено разрешение от техния притежател, което е било установено при извършената проверка от служителите на Патентно ведомство. На следващо място, същите са неотнесими към образуваното административно производство, тъй като не свидетелстват относно факти и обстоятелства за реално използване на марка, а за евентуално реализирана административно-наказателна отговорност на трети лица, която се преследва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

По отношение на третото представено от маркопритежателя Споразумение от 26.06.2014 г., ведно с пълномощно, същото е с дата и срок на действие, извън изследвания период 10.06.2017 г. – 10.06.2022 г., поради което следва да се изключи

от кръга на анализирани представени доказателства.

При служебна проверка на посочените във възражението на „Шпалир“ ЕООД сайтове се установило, че до единия от тях – www.presentmeart.com, не може да бъде осъществен достъп. Другият интернет сайт – www.artikos.bg, е предназначен за електронна търговия на разнообразни сувенири и артикули, но от него също не можело да бъде извлечена относима информация относно обстоятелствата за какъв период, какво количество и какви стоки са предлагани чрез него. Не може да се предположи какъв вид стоки са предлагани, както и каква част от тях фактически са достигнали до потребителите. Липсва датирание дали са предлагани за продажба чрез електронна търговия, както и за какъв период въобще са били достъпни в интернет пространството. В процесния случай, обаче е невъзможно да се установи действителното съдържание, достъпно в интернет, и датата или периодът, в който това съдържание действително е било достъпно за обществеността. Уебсайтовете се актуализират лесно и повечето от тях не предоставят архив на материали с предходни изгледи, нито показват данни, чрез които членовете на обществеността да могат точно да определят какво и кога е било публикувано. Въпреки това сайтовете за електронна търговия позволяват за продаваните стоки да бъде предоставена информация относно направени поръчки, извършени реални покупки, транзакции на стоки и услуги, реализирани доставки до потребителите. Липсва представена, каквато и да било допълнителна информация, включително анализи, доклади за извършени продажби и обороти от електронна търговия със стоки и услуги със знака на оспорената марка. Не на последно място, за да се докаже публикуването на съдържание в Интернет, съответната релевантна дата или период следва да бъдат подкрепени с достатъчно други убедителни доказателства.

В заключение е направен извод, че в процесния случай ограниченото количество търговска документация, не е достатъчно да обоснове реално използване на марката за стоките и услугите, за които е регистрирана, тъй като договорите не са съпроводени с други допълнителни доказателства – фактури, приемо-предавателни протоколи, др. документи за реализирано разпространение и продажба. При извършването на преценката за реално използване на атакуваната марка не е установен определен количествен праг, достигането на който да послужи при определянето на реалното използване на процесната марка. При доказването на реално използване, трябва да се покаже минимална степен на употреба, но доколкото такава не е конкретно определена, преценката зависи от обстоятелствата по всеки конкретен случай. Общото правило е, че когато служи за реална търговска цел, дори минималното използване на търговската марка може да бъде достатъчно за установяване на реално използване, в зависимост от стоките и услугите и съответния пазар.

Отделно от това представените доказателства сочат твърдяното използване само за част от стоките, за които е регистрирана оспорената марка, но липсват доказателства за използването ѝ по отношение на услугите, за които е регистрирана.

При горните съображения е отменена регистрацията на марка с рег. № 88137 за всички стоки и услуги, за които е регистрирана, считано от 10.06.2022 г.

От представените с жалбата писмени доказателства – 33 (тридесет и три) броя фактури, се установява, че нито една фактура не се отнася към представеното споразумение от 12.03.2018 г. или към договора от 15.12.2021 г., на които се позовава жалбоподателя. Липсват фактури издадени от дружеството „Микс – Х“ ЕООД, като следва да се вземе предвид, че представените фактури установяват извършени

продажби на стоки (медальони, портрети, картини, плакати и знаме) на обща стойност 7 063 (седем хиляди и шестдесет и три) лева. Други документи от счетоводството на дружеството – жалбоподател за изследвания пет годишен период, не са представени.

От представеното в хода на съдебното производство постановление на СРП от 25.06.2024 г. за спиране на наказателното производство по ДП № 227 ЗМИП-5095/2022 г. по описа на 03 РУ – СДВР, пр.преписка № 32386/2021 г. се установява, че досъдебното производство е образувано на 18.04.2022 г. за осъществено на неустановена дата в [населено място] престъпление по чл.172б, ал.1 от НК. В хода на разследването не е установено лицето Н. А. М., сочено като свидетел на деянието, поради което и наказателното производство е било спряно на основание чл.244, ал.1, т.3 от НПК.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за оспорване, регламентиран с разпоредбата на чл.84, ал.1 ЗМГО.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното: Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на Патентно ведомство, като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.76, ал.8 ЗМГО, съгласно която решенията по ал.7 за отмяна регистрацията на марка за всички стоки или услуги, за които е регистрирана се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

Спазено е и изискването за форма и съдържание на административния акт, установено в разпоредбата на чл.59 АПК, доколкото специалният приложим закон не регламентира изисквания, различни от посочените в кодекса – актът е в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити: наименование, издател и адресати, разпоредителна част, фактически и правни основания за издаването му.

Спазена е предвидената в закона процедура, с оглед на което съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания акт. Административното производство е образувано по допустимо искане, препис от което е изпратен на притежателя на марката, като му е предоставена възможност да изложи становище по същото и да представи относимите към случая доказателства.

Представените с възражението на маркопритежателя доказателства, както

и препис от самото възражение, са изпратени на заявителя, като му е дадена възможност да изрази становище по тях, както и по релевираните възражения. Искането е разгледано от състав на отдела по спорове, конституиран със заповед № 3 -718/05.10.2023 г. на председателя на ПВ, включващ двама юристи и трима държавни експерти, с което е изпълнено изискването на чл. 69, ал. 2 от ЗМГО. Съставът е изготвил становище за вземане на решение от председателя на ПВ. Становището на състава е изцяло възприето от административния орган, като при идентичност на мотивите е постановен оспореният в настоящото производство акт, който съдът намира, че е съответен на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.35, ал.1, т.1 ЗМГО регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато марката не е била използвана съгласно чл.21. Съгласно последната разпоредба, когато в срок 5 години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от 5 години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването – ал.1. Според ал.3 на същата разпоредба за реално използване по смисъла на ал.1 се счита и: 1. използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател; 2. поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ. Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от самия него /ал.4/. При преценката на реалното използване се вземат предвид мястото, продължителността, обемът и естеството на употреба на марката за стоките или услугите, за които е регистрирана /ал.5/. Използването на марката следва да съответства на нейната основна функция, а именно да отличава стоките и услугите на маркопритежателя от тези на други лица. За да се приеме, че използването е реално следва доказателствата, представени от маркопритежателя да доказват създаден пазарен дял на съответните стоки или услуги, като законът не въвежда конкретен количествен критерий по отношение на тях.

За реално използване на марка Съдът на ЕС е определил няколко важни принципа във връзка с тълкуването на това понятие. В решението по делото *Minimax* (11.03.2003, C-40/01, *Minimax*, EU: C: 2003: 145) са установени следните принципи: 1. реално използване означава действително използване на марката (т. 35); 2. следователно под "реално

използване" трябва да се разбира използване, което не е само символично и насочено единствено към запазване на предоставените от марката права (т. 36); 3. реалното използване трябва да е в съответствие с основната функция на марката, която се състои в това да гарантира на потребителя (или на крайния ползвател) идентичността на произхода на стоките или услугите, като му позволява без вероятност от объркване да разграничи тази стока или услуга от такива с друг произход (т. 36); 4. реалното използване води до използването на марката на пазара за стоките или услугите, защитени с тази марка, а не само вътрешно използване от въпросното предприятие (т. 37); 5. реалното използване трябва да се отнася за стоки или услуги, които вече са пуснати на пазара или ще бъдат пуснати на пазара скоро и във връзка с които предприятието в момента подготвя действия за осигуряване на клиенти, и по-специално под формата на рекламни кампании (т. 37); 6. оценката за реалното използване на марката трябва да се основава на всички факти и обстоятелства, които са относими за установяването дали търговското използване на марката е действително, и по-специално дали такова използване е считаното за оправдано в съответния икономически сектор по отношение на поддържане или създаване на пазарни дялове в полза на защитените от марката стоки или услуги (т. 38); 7. обстоятелствата по случая могат поради това да включват, *inter alia*, вземането предвид на естеството на разглежданите стоки или услуги, характеристиките на засегнатия пазар и мащаба и честотата на използване на марката (т. 39); 8. следователно за да се счита за реално, използването на марката не е нужно винаги да бъде съществено в количествено отношение, тъй като това зависи от особеностите на засегнатите стоки или услуги на съответния пазар (т. 39).

Доказателствата за предоставяне на доказателство за използване трябва да се отнасят за мястото, времето, степента и естеството на използване на марката за съответните стоки и услуги. Тези изисквания за доказване на използване са кумулативни (05.10.2010, T- 92/09, STRATEGI / S., EU: T: 2010: 424, § 43). Това означава, че страната е длъжна не само да посочи, но и да докаже всяко едно от тях. Дали обаче сведенията и доказателствата относно мястото, времето, степента и естеството на използване са достатъчни, следва да се преценява с оглед на съвкупността от представените доказателства. Не е подходящо да се извършва отделна оценка на различните относими фактори, разглеждани всеки поотделно (17.02.2011, T-324/09, Friboi, EU: T: 2011: 47, § 31). Трябва да се вземат предвид всички обстоятелства по конкретния случай, а всички внесени материали трябва да се оценят във връзка един с друг. Реалното

използване на марка не може да бъде доказано посредством вероятности или предположения, а трябва да бъде доказано чрез солидни и обективни доказателства за ефективно и достатъчно използване на марки на съответния пазар (18.01.2011, T-382/08, V., EU: T: 2011: 9, § 22).

Настоящият съдебен състав намира, че от доказателствената съвкупност на делото не се доказва реалното използване на марката. В подкрепа на този извод, на първо място, следва да се отчете обстоятелството, че процесната марка е регистрирана за множество стоки и услуги от класовете: 8, 14, 16, 18, 25, 33, 35 и 43 на МКСУ, а представените от маркопритежателя доказателства установяват ползването на ограничен кръг от стоки и услуги, за които е регистрирана марката – продажба на шапки, знамена, блузи, суитчери, раници, сувенири и канцеларски материали, като папки и химикалки, посуда – вилници, лъжици и ножове; както и организиране на спортни събития. Ето защо, по отношение на всички други стоки и услуги, за които е регистрирана марката, на практика липсва спор между страните относно законосъобразността на постановеното решение за отмяна на регистрацията на марката.

На следващо място, съдът споделя изводите в атакуваното решение, че представените доказателства от маркопритежателя установяват минимално и символично използване на търговската марка за част от стоките, за които е регистрирана същата, като представените с жалбата и в съдебното производство писмени доказателства –фактури, снимков материал и постановление на СРП, не мотивират друг по-различен извод. Представените както в административното, така и в съдебното производство доказателства не са подкрепени от други факти и доказателства, от които да се установи мястото, времето, степента и естеството на употреба на процесната търговска марка. Следва да се отчете и обстоятелството, че в голяма част от доказателствата липсва посочен релевантен времеви период, към който да бъдат отнесени, а друга част от доказателствата касаят период от време, различен от изследвания пет- годишен такъв. По този начин, доказателствата в тяхната съвкупност, не установяват реалното използване на марката по смисъла на чл.21 ЗМГО, поради което в конкретиката на настоящия казус е налице основанието по чл.35, ал.1, т.1 от ЗМГО за отмяна на регистрацията на марка с рег. № 88137 за всички стоки и услуги в класове 8,14,16,18,25,33,35 и 43 на МКСУ, за които е регистрирана.

Според настоящия съдебен състав твърдяното от процесуалния представител на жалбоподателя в представените по делото писмени бележки за необсъждане в решението на факта, че изображението защитено като фигуративна търговска марка рег. № 88137 е елемент от

промишлен дизайн № 7743/10.01.2013 г. с удължен срок на закрила до 24.08.2027 г., със собственик трето лице, различно от страните по спора, не прави изводите в атакуваното решение на председателя на ПВ незаконосъобразни и необосновани.

По изложените съображения съдът намери жалбата за неоснователна и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на правния спор на ответника и заинтересованата страна се дължат разноски. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в полза на ответника, с оглед своевременно направеното изявление, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева, определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. На заинтересованата страна " Сдружение Български национален съюз „Христо Луков“ също се дължат разноски за процесуално представителство, съобразно представения по делото списък в размер на 1600 (хиляда и шестотин) лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 29-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Шпалир“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Л. К., срещу Решение № РС-15-1/22.01.2024 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България.

ОСЪЖДА „Шпалир“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Патентното ведомство на Република България сумата от 200 (двеста) лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Шпалир“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Сдружение Български национален съюз „Христо Луков“, ЕИК[ЕИК] сумата от 1600 (хиляда и шестотин) лева, представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: